

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 23/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1195

“NIỆM PHẬT, CÁCH NIỆM NHƯ THẾ NÀO CHO ĐÚNG”

Nhiều người niệm Phật nhưng không có thành tựu, họ khiến cho người khác không còn tin vào pháp môn Tịnh Độ. Sứ mạng của chúng ta là chúng ta phải niệm Phật đúng cách, niệm Phật có thành tựu để pháp môn Tịnh Độ được tiếp nối, chúng sanh đời sau có thể nương nhờ vào pháp môn Tịnh Độ. Nhiều người tự niệm Phật theo cách riêng của mình, họ không học hỏi, không tiếp nhận lời dạy của Tổ Sư vậy thì họ chỉ đang làm cho dễ coi, họ chỉ “*trình tượng*” chứ không phải “*trình tấn*”. Khi tôi đến nơi khác, mọi người niệm Phật như thế nào thì tôi niệm theo như thế đó, tôi làm đúng như người thế gian nói: “*Nhập gia tùy tục*”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta niệm Phật thì trong tâm chúng ta phải có Phật**”. Chữ “*Niệm*” ở phía trên là bộ “*Kim*”, ở phía dưới là bộ “*Tâm*”. “*Kim*” là hiện tại. Hiện tại tâm có Phật thì đó mới gọi là niệm Phật. Chúng ta niệm Phật mà trong tâm chúng ta không có Phật thì chúng ta không thể tương ứng được với Phật. Chúng ta tâm nghĩ, miệng niệm, tai lắng nghe tiếng niệm thì chúng ta mới có thể có công phu. Nếu chúng ta chỉ niệm Phật ở trên miệng thì giống Tổ Sư Đại Đức đã nói: “*đau mòn rất họng cũng uống công*”. Thông thường chúng ta chỉ niệm ở trên miệng đây gọi là “*hữu khẩu vô tâm*”.

Nếu chúng ta làm việc cần tư duy thì chúng ta ngừng niệm Phật để tập trung vào công việc. Nếu chúng ta làm công việc chỉ cần sức lực thì thân chúng ta làm việc nhưng tâm chúng ta vẫn niệm Phật. Khi chúng ta làm việc mà tâm chúng ta vẫn có Phật thì chúng ta sẽ làm việc đó với thái độ hoàn toàn khác. Nếu khi chúng ta làm việc mà chúng ta chỉ nghĩ đến “*cái ta*” thì việc làm đó không thể tốt, chúng ta sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Hòa Thượng nói: “**Người niệm Phật trong đời nhân xử thế, tiếp vật phải có Phật. Chúng ta dùng câu “A Di Đà Phật” khắc chế, không để tập khí, phiền não khởi tác dụng, sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới sáu trần thì chúng ta không khởi tâm động niệm. Đây chính là công phu niệm Phật**”. Chúng ta phải dùng tâm Phật chứ không dùng tâm tư lợi để đối nhân

xử thế. Khi chúng ta niệm Phật thì trong tâm chúng ta có Phật, khi chúng ta làm việc, đối nhân xử thế trong tâm chúng ta cũng phải có Phật.

Nhiều người đã dùng câu **“A Di Đà Phật”** khắc chế được tập khí, phiền não. Chúng ta khắc chế tập khí, phiền não bằng cách chúng ta thay đổi thói quen. Hòa Thượng từng nói: **“Tu hành chẳng qua là thay đổi thói quen xấu thành thói quen tốt”**. Tâm chúng ta đã quen động loạn ở trong tạp niệm thì chúng ta thay đổi tâm từ tạp niệm thành chánh niệm. Chúng ta chuyển tâm từ tạp niệm thành chánh niệm rất khó. Khi tâm của chúng ta đã đạt được chánh niệm thì tâm sẽ rất khó quay trở lại trạng thái tạp niệm. Điều này giống như, một người đang lười biếng mà trở thành một người siêng năng thì sẽ rất khó nhưng khi họ đã trở thành người siêng năng rồi thì họ không thể trở lại thành người lười biếng. Khi tôi đi đến nơi nào, tôi cũng quan sát xung quanh để tìm việc để làm, tôi không ngại khó, ngại khổ. Tất cả là do thói quen.

Hòa Thượng nói: **“Phiền não, vọng tưởng đã ăn sâu vào trong tiềm thức chúng ta, chúng ta phải thay đổi chúng bằng cách chúng ta niệm câu “A Di Đà Phật”. Chúng ta phải niệm câu “A Di Đà Phật” đến khi câu Phật hiệu ăn sâu vào trong tiềm thức của chúng ta”**. Chúng ta thường khởi niệm buồn vui, thương ghét, giận hờn, **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**. Chúng ta phải thay đổi thói quen này.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta vừa niệm Phật vừa khởi vọng tưởng vậy thì chúng ta không thể có được lợi ích”**. Có người vừa niệm Phật vừa cầu vãng sanh vậy thì họ đã vừa niệm Phật vừa vọng tưởng. Chúng ta niệm Phật là chúng ta cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta chỉ cần chuyên niệm là được, chúng ta niệm đến khi nào tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện thì chúng ta tương ứng với Phật ở trong tự tánh của chúng ta. Có người hỏi Hòa Thượng khi nào họ có thể vãng sanh. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có vãng sanh được hay không thì chúng ta là người rõ ràng nhất”**. Nếu tâm chúng ta đã tương ứng được với tự tánh A Di Đà của mình thì chúng ta biết rõ khi nào vãng sanh chúng ta sẽ biết rõ ràng. Chúng ta niệm Phật phải tương ứng với lời hướng dẫn của Tổ Sư Đại Đức ở trên Kinh, theo các chú giải của các Ngài. Chúng ta niệm Phật theo cách của mình, theo vọng tưởng của mình thì chúng ta không thể có thành tựu.

Trên **“Kinh A Di Đà”** Phật nói: **“Mục đích của việc niệm Phật là để đạt được nhất tâm bất loạn”**. Chúng ta muốn đạt được nhất tâm bất loạn thì chúng ta phải nhất tâm niệm câu **“A Di Đà Phật”**. Chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc biết được từng khởi tâm động niệm nhỏ nhất của chúng ta, nếu chúng ta cho rằng chúng ta phải cầu vãng sanh thì Phật mới biết thì đó là chúng ta đang đại vọng tưởng. Trên Kinh Phật nói: **“Nếu có chúng sanh nào niệm Phật**

nhất tâm bất loạn từ một ngày đến bảy ngày thì Phật A Di Đà và Thánh Chúng sẽ đến tiếp dẫn". Phật A Di Đà đã phát nguyện rất rõ ràng, những đại nguyện Phật A Di Đà phát ra thì Ngài đều đã thành tựu.

Khi chúng ta niệm Phật, chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật mà trong tâm chúng ta đều có Phật thì chúng ta sẽ tương ứng được với Phật. Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn. Chúng ta phải luôn dùng tâm Phật trong cuộc sống hàng ngày, trong đối nhân xử thế tiếp vật. Nếu chúng ta chỉ có Phật hiệu ở trên miệng còn Phật tâm gián đoạn thì chúng ta ***"đau ốm rất hòng, cũng uống công"***. Chúng ta dùng tâm Phật để đối nhân xử thế tiếp vật thì hành động, tạo tác thì chúng ta sẽ không có sai sót, không có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: ***"Nhất tâm bất loạn chính là tâm thanh tịnh hiện tiền. Người xưa nói: "Tâm tịnh thì cõi nước tịnh". Chúng ta muốn vãng sanh về Tịnh Độ thì tâm chúng ta phải thanh tịnh"***. Chúng ta tu bất cứ pháp gì thì chúng ta cũng phải đạt đến được tâm thanh tịnh. Tâm chúng ta tịnh thì chúng ta mới có định, tâm chúng ta định thì chúng ta sẽ có huệ. Có nhiều cách để tâm chúng ta được định. Nếu tâm chúng ta định thì dù chúng ta không vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta cũng đi về cõi lành, chúng ta không phải vào ác đạo.

Người tâm trí mơ mơ, hồ hồ thì việc họ làm cũng sẽ mơ mơ, hồ hồ. Người có tâm trí minh minh, bạch bạch thì họ làm việc gì cũng sáng suốt. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: ***"Người mơ mơ, hồ hồ nhất định sẽ về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Người minh minh, bạch bạch nhất định sẽ về thế giới minh minh, bạch bạch"***. Trong cuộc sống, dù chúng ta là người học Phật hay không học Phật thì chúng ta vẫn phải là người minh bạch. Người minh bạch là người hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sinh. Có một vị quản lý tôn giáo đã nói: ***"Điểm cuối cùng của khoa học chỉ là điểm khởi đầu của Phật giáo"***. Khoa học đi sau Phật giáo. Có những điều Phật đã nói cách đây đã 3000 nhưng gần đây khoa học mới có thể chứng minh được.

Đạo Phật được gọi là đạo giác ngộ. Người học Phật là người sáng suốt, tường tận mọi sự vật, sự việc. Chúng ta đang sống trong thế giới cộng sinh, người học Phật là người biết cách đối đãi với Thiên Địa, Quỷ Thần, đại tự nhiên. Cho dù chúng ta không muốn vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì ít nhất chúng ta cũng phải là người minh bạch, chúng ta hiểu rõ mọi sự lý, phân biệt được thiện ác.

Phật Thích Ca Mâu Ni dạy chúng ta niệm Phật vì tâm của chúng sanh trong thời kỳ Mạt Pháp rất loạn động. Thời kỳ Mạt Pháp, cách đơn giản nhất để chúng ta giữ được tâm thanh tịnh là chúng ta niệm câu ***"A Di Đà Phật"***. Phật nói: ***"Thời kỳ Chánh Pháp, Giới luật thành tựu. Thời kỳ Tượng Pháp, Thiền Định thành tựu. Thời kỳ Mạt Pháp, Tịnh Độ thành tựu"***. Phật

rất từ bi, Ngài biết rõ căn tánh của chúng sanh thời kỳ Mạt pháp, nếu chúng ta không niệm Phật thì chúng ta sẽ niệm tiền, niệm danh lợi, niệm “*tham, sân, si, mạn*”, niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Câu “***A Di Đà Phật***” giúp tâm chúng ta định, trưởng dưỡng tâm từ bi của chúng ta.

Hôm qua, tôi đến thăm một cụ, nhà cụ có ba Mẹ con cùng niệm Phật, cụ muốn cho thuê nhà để có thêm thu nhập, ba mẹ con muốn cho một người biết niệm Phật thuê nhà. Khi tôi gọi điện họ không nghe máy, sau đó họ gọi điện cho tôi, họ nghe thấy nhạc chờ điện thoại là tiếng niệm Phật thì họ rất vui. Ba Mẹ con cho thuê nhà giá với giá rất rẻ nhưng họ rất vui vì người thuê nhà là người biết niệm Phật. Nếu thế gian này không có câu “***A Di Đà Phật***” thì thế gian này sẽ ra sao? Phật dạy chúng ta niệm “***A Di Đà Phật***” để chúng giữ tâm thiện, nếu trong tâm chúng ta không có Phật thì ít nhất trên miệng chúng ta cũng có Phật. Chúng ta muốn đạt được nhất tâm bất loạn để có thể vãng sanh thì chúng ta phải có công phu rất cao. Nhiều người cho rằng, chúng ta khuyên người khác niệm Phật để pháp môn Tịnh Độ có nhiều tín đồ. Họ không biết rằng Phật vô cùng từ bi, Ngài biết rằng nếu Ngài không dạy chúng ta niệm Phật thì chúng ta chỉ niệm vọng tưởng, phiền não.

Hòa Thượng nói: “***Pháp môn này không có bí quyết gì! Trên Kinh dạy chúng ta: “Phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”***”. Tâm chúng ta chỉ cần chuyên niệm một câu “***A Di Đà Phật***”. “*Tâm Bồ Đề*” là tâm độ chúng sanh, tâm tận lực làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta cần trên cầu vãng sanh, dưới tiếp độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Kinh A Di Đà***” ***dạy chúng ta nhất tâm bất loạn, tâm không điên đảo. Chúng ta làm theo cách này thì chúng ta nhất định có thành tựu***”. Chúng ta giữ tâm không loạn động, niệm một câu “***A Di Đà Phật***” đến cùng, không hoài nghi, không xen tạp. Chúng ta không cần vừa niệm Phật vừa cầu vãng sanh, cầu có cơm ăn, cầu sức khỏe. Đệ Tử của Phật A Di Đà là người có phước báu vô cùng, vô tận, chúng ta còn là người đi giúp người có sức khỏe, có cơm ăn áo mặc. Hòa Thượng Tịnh Không là minh chứng cho chúng ta, Ngài chuyên tâm giảng pháp, cả cuộc đời Ngài “*tâm tưởng sự thành*”. Chúng ta trồng rau, làm đậu để tặng cho mọi người đó là chúng ta phát Tâm Bồ Đề. Người chân thật niệm Phật là người trong tâm luôn có Phật. Chúng ta niệm Phật đúng cách thì chúng ta sẽ đạt được giống như người xưa nói: “***Vạn người tu, vạn người vãng sanh***”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!